

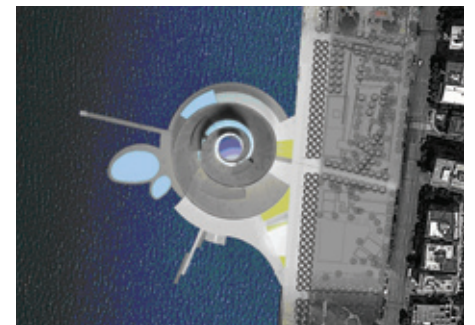
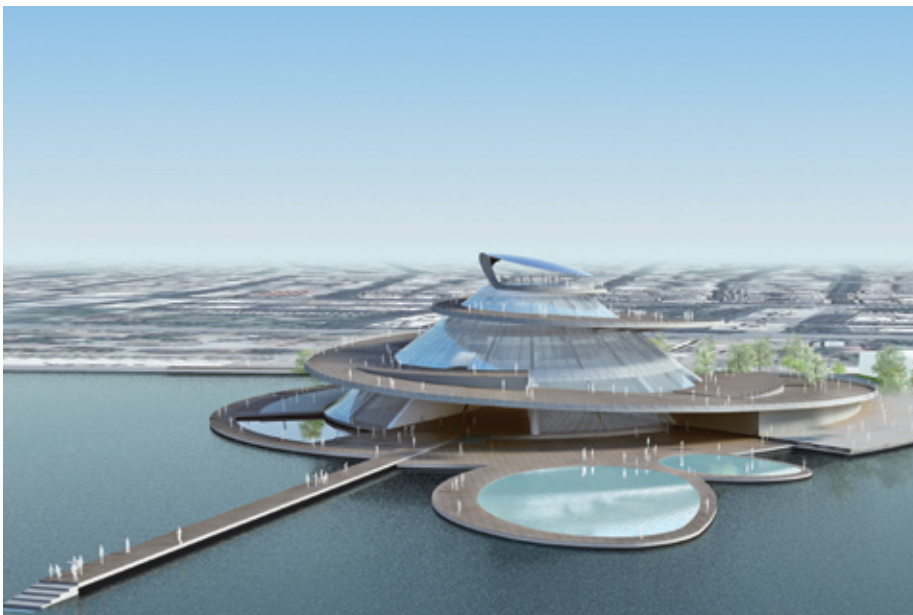
ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΙΣΟΤΙΜΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΙΔΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στις 9 Μαΐου 2013 έληξαν οι εργασίες της Κριτικής Επιτροπής του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού ιδεών με τίτλο "Δημιουργία & Ανάκτηση Κοινόχρηστων και Κοινοφελών Χώρων και Ανάδειξη Χώρων «Τοπόσημου» στην αστική περιοχή του Δήμου Θεσσαλονίκης" που προκηρύχθηκε, στις 11 Σεπτεμβρίου 2012, από το Δήμο Θεσσαλονίκης, σε συνεργασία με το ΤΕΕ/ΤΚΜ, και, ως προς τη διαγωνιστική του φάση, έληξε στις 6 Φεβρουαρίου 2013, με την κατάθεση 71 προτάσεων. Η κατάθεση του Τελικού Συγκεντρωτικού Πρακτικού και των έξι επιμέρους πρακτικών της

απονεμήθηκαν πέντε ισότιμα βραβεία των πέντε χιλιάδων ευρώ, πλέον ΦΠΑ, το καθένα και πέντε εξαγορές των χιλίων ευρώ έκαστη, καθώς και επτά εύφημες μνείες, μετά από υπόδειξη της Κριτικής Επιτροπής.

Το αποτέλεσμα έχει αναρτηθεί στις ιστοσελίδες του Δήμου Θεσσαλονίκης, του ΤΕΕ/ΤΚΜ και έχει σταλεί προς δημοσίευση στην ιστοσελίδα του ΤΕΕ, του Σ.Α.Δ.Α.Σ.-Π.Ε.Α. και του Υ.Π.Ε.Κ.Α. Το ΤΕΧΝΟΓΡΑΦΗΜΑ προχωρά στη συνοπτική παρουσίαση των πέντε ισότιμων βραβείων.

του Ελληνικού Κόσμου και ιδιαίτερα προσφιλής στην περιοχή των Βαλκανίων. Η σπειροειδής καμπύλη φέρει θετικές αναφορές: ζωτική δύναμη, κύκλους ζωής, ανάπτυξη/πορεία, κίνηση/αλλαγές και εξέλιξη στο χρόνο, συνέχεια και δημιουργική δύναμη. Οι περιελίξεις της συμβολίζουν την αναγέννηση και τη δίνη της πνευματικότητας και συνδέονται με μύθους και θρύλους, στοιχεία που διαθέτει η Θεσσαλονίκη από την πλούσια παρακαταθήκη των πολιτισμών της και πρέπει να αξιοποιήσει στη διεκδίκηση ανταγωνιστικής θέσης στο γαλαξία των πόλεων.

Κριτικής Επιτροπής έγινε στις 20 Μαΐου 2013 στη Διευθύνουσα Υπηρεσία του Διαγωνισμού (Διεύθυνση Αστικού Σχεδιασμού και Αρχιτεκτονικών Μελετών Δήμου Θεσσαλονίκης). Την πενταμελή Κριτική Επιτροπή αποτελούσαν οι εξής αρχιτέκτονες μηχανικοί:

1. **Νικόλαος Δ. Σουλιάκης**
(Πρόεδρος Επιτροπής), ελεύθερος επαγγελματίας, μέλος της Μ.Ε. Αρχιτεκτονικών Θεμάτων Τ.Ε.Ε./Τ.Κ.Μ.
2. **Σμαρώ Θ. Θεοδωρίδου**, υπάλληλος/εκπρόσωπος του Δήμου Θεσσαλονίκης
3. **Αντώνιος Π. Μουρελάτος**, ελεύθερος επαγγελματίας
4. **Θεόδωρος Κ. Μακροπόδης**, ελεύθερος επαγγελματίας
5. **Νικόλαος Π. Τσινίκας**, Καθηγητής Τμήματος Αρχιτεκτόνων Α.Π.Θ.

Γραμματέας της Επιτροπής ήταν η **Πετρίδου Κυριακή**, αρχιτέκτονας μηχανικός, υπάλληλος του ΤΕΕ/ΤΚΜ. Το αποτέλεσμα διαμορφώθηκε από τον έλεγχο της τυπικής εκπλήρωσης των υποβληθέντων στοιχείων ως προς τους όρους/απαιτήσεις του διαγωνισμού και από τη συγκριτική αξιολόγηση των προτάσεων. Η Κριτική Επιτροπή, αφού εξέτασε διεξοδικά τις συμμετοχές και μετά από συγκριτική αξιολόγηση και αναλυτικές συζητήσεις σε έξι συνεδριάσεις και πολλαπλές τηλεφωνικές και ηλεκτρονικές επικοινωνίες, ολοκλήρωσε τις εργασίες της και κατέληξε στην απονομή των βραβείων του διαγωνισμού. Σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού

ΒΡΑΒΕΙΟ 1 (93667467AZ)

ΟΜΑΔΑ: ΚΑΛΤΣΑ ΜΑΡΙΑ,
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,
Αρχιτέκτονες Μηχανικοί

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ:
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑΝΝΑ,
Αρχιτέκτονας Μηχανικός

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ:
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ,
ΜΑΝΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ,
Μηχανολόγοι Μηχανικοί

Η Θεσσαλονίκη δεν υπάρχει χωρίς τη μυθολογία της και η προοπτική ανάδειξης της πόλης μέσα από δυναμικούς συμβολισμούς πρέπει να βιωθεί ως όραμα, ώστε η πόλη να ξαναγίνει «σημαινύσα» στην ευρωπαϊκή και διεθνή προοπτική της. Η Ξενοφώρα επελέγη ως μια αισιόδοξη, εξωστρεφής και οραματική αναφορά για το νέο τοπόσημο της πόλης, συμβολίζοντας την έλξη, τη συλλογή και ενσωμάτωση του «ξένου», την προβολή μιας προσδοκίας για ενδυνάμωση της βιωμένης πολύμορφης πολιτισμικότητάς της. Παράλληλα συγκεντρώνει πλήθος άλλων συμβολισμών. Η σπείρα, αρχέτυπη μορφή του κελύφους της, είναι από τα αρχαιότερα και ισχυρότερα σύμβολα

Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΞΕΝΟΦΟΡΑΣ ΜΕ ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΠΥΡΓΟ

Παρά την καμπυλότητα της μορφής της, τα χαρακτηριστικά της «Ξενοφόρας» ως τοπόσημο της νεότερης πόλης βρίσκονται σε αντιδιαστολή με αυτά του αιώνιου συμβόλου, τον Λευκό Πύργο. Το αδιαπέραστα βαρύ, αμυντικό, εσωστρεφές και επιβλητικό κτήριο συνδέεται με την παλιά πόλη, δεσπόζει την ημέρα ενώ η παρουσία του αδυνατίζει το βράδυ. Αντίθετα, η «Ξενοφόρα» εγγράφεται ως ελαφριά, εξωστρεφής, διάφανη και αισιόδοξη παρέμβαση στη σύγχρονη πόλη που αναδεικνύεται τη νύχτα.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΘΕΣΗΣ

Το ΝΑ τμήμα της νέας παραλίας δικαιούται να διεκδικήσει το νέο τοπόσημο, διότι ταυτίζεται με την πλευρά της πόλης που καθόρισε σε μεγάλο βαθμό το σημερινό χαρακτήρα της, υποδεχόμενη μετά το 1950 μεγάλο μέρος της βίαιης επέκτασής της και προκαλώντας έλξη του κέντρου της ανατολικότερα. Η χωρίς πρόβλεψη κατάληψη της ανατολικής περιοχής έχει οδηγήσει στις πολλές γνωστές αδυναμίες αλλά και την έλλειψη «τόπων» ανάδειξής της, ικανών να ενισχύσουν τη δική της διαφορετική κεντρικότητα.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Πρόκειται για λιτή κατασκευή που για την υλοποίησή της δεν απαιτούνται επιπλοποιημένες κατασκευαστικές λύσεις. Το μεγαλύτερο μέρος της επιφάνειάς της αποτελεί η σπειροειδής ράμπη-promenade, η οποία απαρτίζεται από μεταλλικό

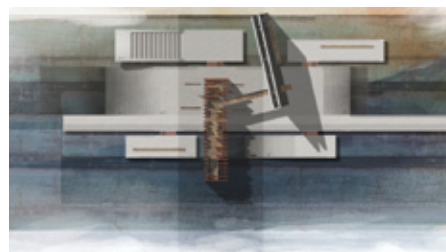
φορέα και επιστροφή συνθετικής κουβέρτας τύπου deck που δεν απαιτεί συντήρηση.

Ο βιοκλιματικός-ενεργειακός σχεδιασμός του κτηρίου στοχεύει στην ελάχιστη κατανάλωση ενέργειας, κάνει χρήση του προσανατολισμού για φυσική σκίαση των ευαίσθητων μερών του από την ίδια την ράμπα που λειτουργεί ως ένα μεγάλο σκίαστρο, ενώ περιλαμβάνει κεντρικό διαμπερές αίθριο ως καμινάδα αερισμού, διπλό εξωτερικό κέλυφος και ενεργειακά συστήματα που υποστηρίζουν αλλά και υποστηρίζονται από τον βιοκλιματικό σχεδιασμό.

μανιού. Εντοπίζεται λοιπόν, ένα δίκτυο δημόσιων χώρων στο οποίο, οι υπάρχουσες τάσεις δυναμικής σύνδεσης της πόλης με τη θάλασσα, μπορούν να ενισχυθούν. Συγκεκριμένα, η εισχώρηση του Πρώτου προβλήτα του λιμανιού στο υδάτινο στοιχείο θα μπορούσε να θεωρηθεί συνέχεια της πλατείας Ελευθερίας, δημιουργώντας ένα κομβικό σημείο για τον επαναπροσδιορισμό του θαλάσσιου μετώπου. Το γεγονός αυτό, δίνει το έναυσμα για την χωροθέτηση του Τοποσήμου κάθετα στον Προβλήτα, προεκτείνοντας το δημόσιο χώρο. Εν τέλει η πρόσβαση στο τοπίο, πραγματοποιείται μέσω αυτής της σύνδεσης, με

νερό και επιδιώκουν να αποτελέσουν μια μεταφορά του δημόσιου χώρου της πόλης πάνω στο υδάτινο στοιχείο, ως μια σχέση που αν και τόσο παλιά για την πόλη, δεν είχε μέχρι τώρα εκφραστεί με δυναμικό τρόπο.

Σε σχέση με τη δεύτερη ενότητα των κατακόρυφων κατασκευών, στη μικρή κλίμακα γίνεται περισσότερο αντιληπτός ο τρόπος με τον οποίο αυτές αρθρώνονται στις αποβάθρες. Τοποθετημένες εγκάρσια, ως απάντηση στη μεγάλη διάρκεια της διαμήκουσ κίνησης, οι χαράξεις τους μοιάζουν να προκύπτουν από τον υπάρχοντα αστικό ιστό, σαν νοητή συνέχεια του προς τη θάλασσα.

ΒΡΑΒΕΙΟ 2 (24663111XZ)

ΟΜΑΔΑ: ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΙΣΜΗΝΗ,
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΙΔΟΥ ΕΥΑ, ΣΤΕΦΑΝΑΤΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΚΑΝΕΛΛΑ, ΤΣΑΚΟΥΜΑΚΗ
ΔΑΝΑΗ, Αρχιτέκτονες Μηχανικοί.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ:
ΠΑΠΑΤΖΑΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ,
Φοιτήτρια ΕΜΠ, ΔΠΜΣ-
Πολοδομία-Χωροταξία.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ:
ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ,
Αρχιτέκτονας Μηχανικός

Η πρόταση αφορά τη διερεύνηση και το σχεδιασμό του «Τοποσήμου» της πόλης της Θεσσαλονίκης. Επιδίωξη της είναι να συμπυκνώσει μέσα σε μία κατασκευή τις έννοιες και τα χαρακτηριστικά που συναποτελούν την πόλη της Θεσσαλονίκης. Αυτό επιχειρείται μέσα από την ανάγνωση, την ανάλυση και εν τέλει αποδόμηση αυτών των στοιχείων. Στόχος είναι, η εκ νέου εννοιολογική, αντιληπτική, λειτουργική και αισθητική έκφρασή τους στο Τοπίο της πόλης που θα τη σηματοδοτεί.

Ως περιοχική χωροθέτηση της πρότασης επιλέγεται ο θαλάσσιος χώρος νότια της πλατείας Ελευθερίας και του Πρώτου προβλήτα του λι-

σκοπού να ενεργοποιηθεί η παραλιακή διαδρομή που βρίσκεται την κατάληξη της στον Πρώτο Προβλήτα.

Οι βασικές συνθετικές αρχές διαπραγματεύονται αφενός την εγγύτητα του ανθρώπου με το νερό και την ενίσχυση του βλέμματός του, σε οριζόντιο και κατακόρυφο επίπεδο, και αφετέρου τον τρόπο σύλληψης των δομών σε σχέση με τη διαδοχή της κλίμακας.

Αυτές οι αρχές εκφράζονται σχεδιαστικά σε δύο ενότητες. Η πρώτη ενότητα, ένα σύστημα αποβαθρών στο οριζόντιο επίπεδο, λειτουργεί ως βάση άρθρωσης για τη δεύτερη, που απαρτίζεται από δύο κατακόρυφες δομές. Για να ενεργοποιηθεί ο ρόλος της κατασκευής ως τοπίο, ήταν αναγκαίοι οι σχεδιαστικές επιλογές να αφορούν σε δύο επίπεδα ανάγνωσης.

ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

Τα δύο κατακόρυφα στοιχεία που ορθώνονται δυναμικά, εγγράφουν στο τοπίο άλλοτε δυο γραμμές, άλλοτε δυο επιφάνειες, δυο μορφές που είναι εμφανής από κάθε πλευρά θέασης της σύνθεσης.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

Η δεύτερη ανάγνωση, ενεργοποιείται στη μικρή κλίμακα, όπου η διαδικασία της προσέγγισης δίνει τη δυνατότητα κατανόησης της δομής του τοποσήμου και του διαλόγου της κλίμακας του, με αυτήν της Θεσσαλονίκης.

Οι αποβάθρες βρίσκονται σε άμεση σχέση με το

Η μία, τοποθετημένη κάθετα στο παραλιακό μέτωπο και η άλλη διαγωνίως, βρίσκει αναφορά σε οπτικές φυγές που η ίδια η πόλη έχει ενταγμένες στο εσωτερικό της, ενώ συγχρόνως καθράρει και ενεργοποιεί μια οπτική προς τον ορίζοντα του θερμαϊκού.

ΒΡΑΒΕΙΟ 3 (12010822ed)

ΟΜΑΔΑ:
ΚΑΡΥΑΤΗ ΕΛΛΗ,
ΜΑΥΡΙΔΟΥ ΔΑΝΑΗ,
Αρχιτέκτονες Μηχανικοί

Η έλλειψη πρασίνου και ελεύθερων, δημόσιων χώρων στην πόλη της Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα της. Ιδιαίτερα έντονα εμφανίζεται το φαινόμενο αυτό στο ιστορικό κέντρο της πόλης και πιο συγκεκριμένα στο ανώτερο σημείο του, στη ζώνη μεταξύ των οδών Αγ. Δημητρίου και Ολυμπιάδος. Ο χώρος που επιλέξαμε αποτελεί ένα κενό ιδιωτικό οικοπέδο στο εσωτερικό ενός οικοδομικού τετραγώνου. Η πρόσβαση σε αυτό αλλά και στις γειτονικές πολυκατοικίες γίνεται από την οδό Θησέως, κάθετη στην Αγ. Σοφίας. Βρίσκεται σε μια περιοχή στην

ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΙΣΟΤΙΜΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΙΔΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

οποία η έλλειψη πράσινων και δημόσιων χώρων είναι βασικό πρόβλημα. Χαρακτηρίζεται από πυκνή δόμηση, παλιά κτιριακή υποδομή (κυρίως πολυκατοικίες του '50-'60) και ελάχιστα εγκαταλελειμμένα προσφυγικά παραπήγματα. Μέσα από μια καταγραφή των κινήσεων των πεζών παρατηρείται αυξημένη κινητικότητα γύρω από στάσεις λεωφορείων, καταστήματα καθημερινού εμπορίου και super markets. Ωστόσο, οι κινήσεις τους σε αυτά τα σημεία παρεμποδίζονται από παράνομα σταθμευμένα οχήματα, κάδους απορριμμάτων, κακοτεχνίες στα πεζοδρόμια και άλλα εμπόδια.

Ο χώρος, όπως ήδη αναφέρθηκε, εντοπίζεται στο εσωτερικό ενός οικοδομικού τετραγώνου, και έχει διαστάσεις περίπου 20x30m και εμβαδό 614 τ.μ. Ο χώρος σήμερα είναι κλειστός, μη προσβάσιμος, χωρίς καμία χρήση. Η στάθμη του εδάφους είναι στα 3 μέτρα κάτω από τη στάθμη του δρόμου και καλύπτεται με χώμα και αγριό-

κτήματα για τη γειτονιά αλλά και για την πόλη σε συνδυασμό με άλλους πράσινους χώρους. Δημιουργείται ένας νέος χώρος κοινωνικοποίησης που δίνει τη δυνατότητα στους χρήστες του (κατοίκους της περιοχής και επισκέπτες), μέσω των καθημερινών δραστηριοτήτων τους (συναντήσεις, ξεκούραση, ψυχαγωγία) να "ξαναχτίσουν" τη σχέση τους με το δημόσιο χώρο και μεταξύ τους. Η λειτουργία του αναψυκτηρίου και της δημόσιας βιβλιοθήκης ενισχύουν το νέο χαρακτήρα του χώρου και με τη λειτουργία τους καλύπτονται τα έξοδα συντήρησής τους, ενώ προσφέρονται νέες θέσεις εργασίας και ένας κοινωνικός χώρος για τους κατοίκους.

Ως προς τα περιβαλλοντικά στοιχεία, συνολικά δημιουργούνται 454 τ.μ. υδατοπερατών επιφανειών, 309 τ.μ. διαμορφωμένου πρασίνου και φυτεύονται 13 νέα δέντρα σε συνδυασμό με χαμηλές φυτεύσεις, αυξάνοντας τη βλάστηση της περιοχής. Επιπλέον γίνεται προσπάθεια της

ΒΡΑΒΕΙΟ 4 (52076543UT)

ΟΜΑΔΑ: ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ,
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ,
Αρχιτέκτονες Μηχανικοί.

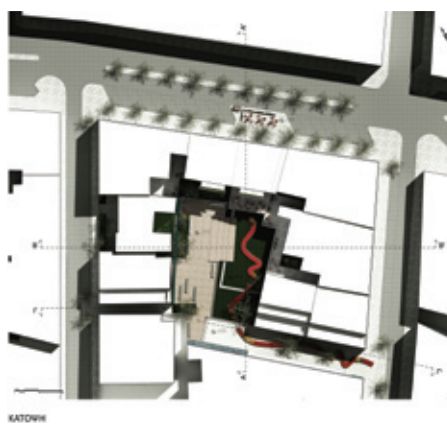
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ-ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΛΕΞΙΑ, Αρχιτέκτονας Μηχανικός

Η μελέτη αφορά την περιοχή που περικλείεται από τις οδούς Γαμβέτα, Μητροπούλου, Κωνσταντινουπόλεως και Μπότσαρη, ενώ περιλαμβάνει και το ελεύθερο τμήμα που ορίζεται από τις οδούς Μπότσαρη, Κ.Καραμανλή και Αρτέμιδος. Βρίσκεται πάνω στο όριο ενός παλιού ρέματος και αρθρώνεται από μία ιδιόμορφη, αποσπασματική σύνθεση ελεύθερων χώρων. Άκτιστα οικόπεδα, παιδικές χαρές, χώροι πρασίνου και μικρές ακατανόητες πλατείες εναλλάσσονται σε μία κατακερματισμένη διαδρομή. Διασχίζοντάς την είναι πολύ δύσκολο να αναγνώσει κανείς μία συνέχεια, ενώ κάθε στοιχείο ξεχωριστά εμφανίζεται ιδιαίτερα υποβαθμισμένο.

Η επέμβαση αφορά ένα πλήθος σημείων με σκοπό το μετασχηματισμό της περιοχής σε έναν ενιαίο δημόσιο χώρο που μπορεί να γίνει αντιληπτός σαν σύνολό του, ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζει ξεχωριστά πολλαπλά ζητήματα που αφορούν την αισθητική, λειτουργική, βιοκλιματική και τεχνολογική αναβάθμιση του. Η ασκτικότητα του συγκεκριμένου τμήματος που αφορά η επέμβαση αποτυπώνει μία σχετικά αδιάφορη και άχαρη εξέλιξη της μορφής της πολυκατοικίας, χωρίς να διατηρεί κάποιο αξιόλογο δείγμα προγενέστερων αρχιτεκτονικών μορφών. Ένα σύνολο στο οποίο δε μπορεί κανείς να αναγνωρίσει ένα εξέχον αρχιτεκτονικό ίχνος, ή να σημειώσει μία αρχιτεκτονική γραφή που ξεχωρίζει.

Το σύνολο των επεμβάσεων που προτείνονται αποσκοπεί στη δημιουργία ενός δημόσιου χώρου άμεσα αναγνωρίσιμου από την ενιαία μορφή του, ενός χώρου που απευθύνεται στο σύνολο των πολιτών που τον διασχίζουν εν δυνάμει προς οικειοποίησή του. Οι επιλογές σε όλους τους άξονες του σχεδιασμού αφορούν συνειδητά λύσεις που μπορούν να πραγματοποιηθούν άμεσα, χωρίς εξεζητημένο κόστος ή λύσεις που μπορεί στη συνέχεια να οδηγήσουν στοιχεία της λύσης σε αχρηστία, λόγω δυσκολίας συντήρησής τους. Κύριο στόχο της λύσης αποτελεί η ενοποίηση ενός συνόλου κατακερματισμένων και απροσδιόριστων δημόσιων χώρων και η ενεργοποίηση του παραγόμενου συνόλου ως χώρο δράσης των πολιτών, ενός συνόλου που θα είναι δυνατό να βιώνεται καθημερινά από το πλήθος των διαφορετικών ατόμων στα οποία απευθύνεται. Επιδίωξη των προγραμματικών και σχεδιαστικών χειρισμών είναι η δημιουργία ενός χώρου ικανού να συμπυκνώσει το σύνολο των κοινωνικών και χωρικών όρων που περικλείει η έννοια της "γειτονιάς".

Βασικό στοιχείο της λύσης είναι η ενοποίηση του κυρίαρχου διαπέδου κίνησης, το οποίο όμως οργανώνεται ως επάλληλο χωρικό σύστημα με το φυσικό στοιχείο, που επίσης διασπείρεται στο σύνολο της επιφάνειας της λύσης. Το αυτοκίνη-

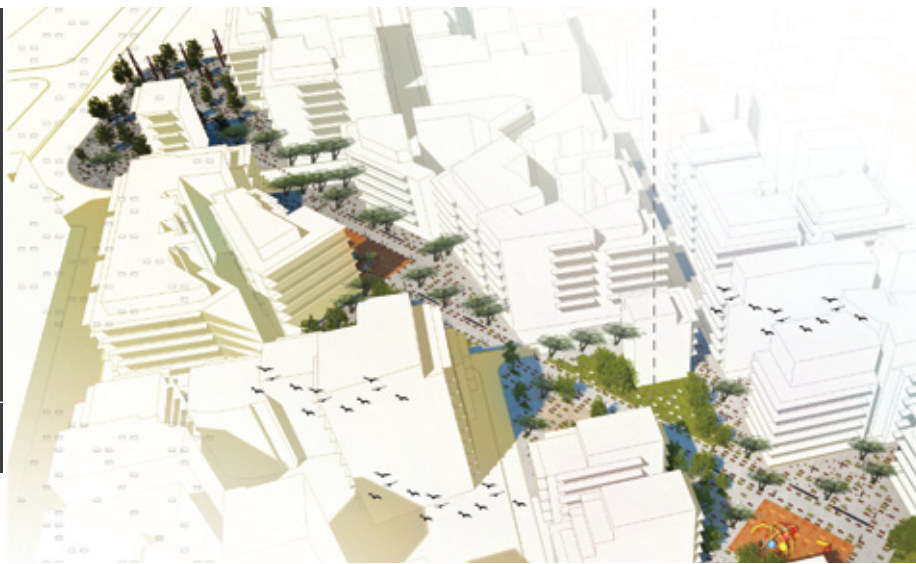

χορτα. Σε αυτό το επίπεδο εμφανίζονται ίχνη κτίσματος πιθανόν της βυζαντινής περιόδου, όπως και τα ευρήματα γειτονικών χώρων. Περιτριγυρίζεται από πολυκατοικίες 3-4 ορόφων με "τυφλούς" τοίχους στις 3 από τις 4 πλευρές του οικοπέδου. Ο χώρος δεν γίνεται αντιληπτός κατά τη διέλευση από την οδό Αγίας Σοφίας λόγω της στενής διόδου σε αυτόν.

Η ανάπλαση του χώρου αποφέρει πολλά πλεονε-

είνισης της απροστάτευτης αστικής πανίδας δημιουργώντας φωλιές για τα πουλιά. Ακόμη, με τα υλικά που επιλέγονται επιτυγχάνεται το χαμηλότερο δυνατό κόστος (κυβόλιθος, ξύλο, μπετό, μέταλλο για τις κατασκευές) σε συνδυασμό με το καλύτερο δυνατό αισθητικό και λειτουργικό αποτέλεσμα.

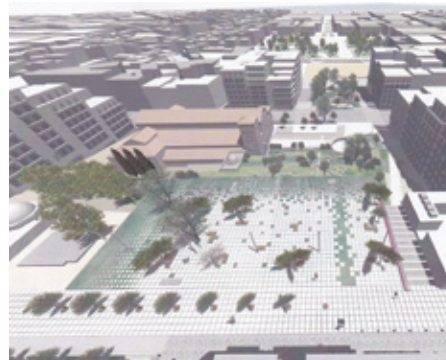
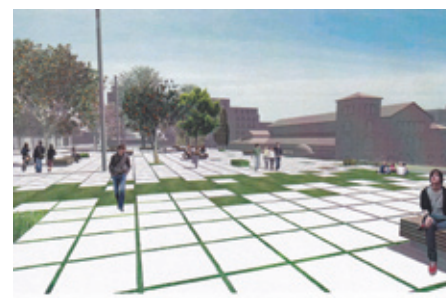
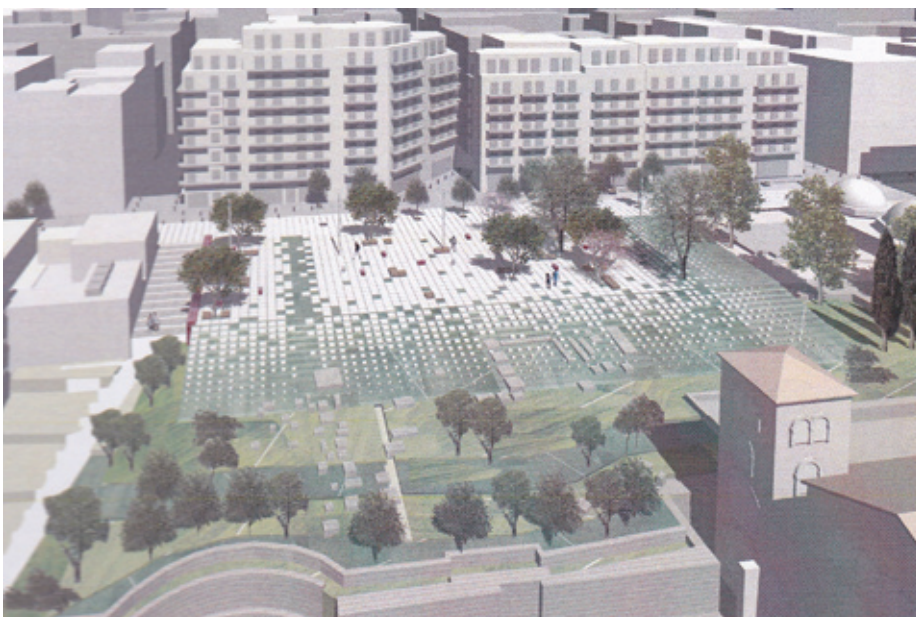

το περιορίζεται με σκοπό την αισθητική και λειτουργική αναβάθμιση της περιοχής, εξασφαλίζονται ωστόσο όλες οι απαραίτητες προσβάσεις (ΑΜΕΑ, φορτοεκφορτώσεις, κινήσεις κατοίκων προς τις εισόδους των κατοικιών τους). Το ζήτημα της στάθμευσης αντιμετωπίζεται επίσης συνολικά, καθώς είναι κατανοητό ότι η κατάργηση απλώς θέσεων στάθμευσης χωρίς την ύπαρξη εναλλακτικής προκαλεί μία επιπλέον δυσκολία στους κατοίκους της περιοχής. Είναι σκόπιμο τέλος να αναφερθεί ότι ο τρόπος παραγωγής της συγκεκριμένης λύσης την καθιστά πιλοτική σαν αντιμετώπιση αντίστοιχων περιπτώσεων ασυνδεδετων δημόσιων χωρικών καταλοίπων.

Η συνύπαρξη στο περιβάλλον της πλατείας Αγίου Δημητρίου διαφορετικών ποιοτήτων δημοσίων χώρων, απαιτεί λογικά τη σύνθεσή τους σε ένα καμβά στον οποίο οι συνιστώσες του καθενός θα εισέρχονται ομοιόμορφα. Ο αστικός ιστός της σύγχρονης πόλης από τη μία και ο ιστορικός χώρος από την άλλη περιχαρακωμένοι αποδίδουν αμήχανα την πλατεία στην κοινωνικά εντροπική χρήση του αυτοκινήτου.

Προτείνεται η εγκατάσταση μιας πλακόστρωσης από πλάκες με ψυχρά υλικά κατασκευής, οι οποίες θα διαμορφώνουν το δάπεδο στο κύριο τμήμα της πλατείας και θα μικραίνουν

ΒΡΑΒΕΙΟ 5
(96945118NS)

ΟΜΑΔΑ: ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ ΜΙΧΑΗΛΗΣ,
ΚΟΥΓΙΑΝΟΥ ΠΗΝΕΛΟΠΗ,
Αρχιτέκτονες Μηχανικοί

και θα αραιώνουν καθώς θα προσεγγίζουν στα νότια και ανατολικά τον αρχαιολογικό χώρο και το χαμάμ. Αντίθετα η δομή της πλέξης των πλακών θα είναι ισχυρή αρχίζοντας από το τμήμα μετά την οδό Κασσάνδρου και το αντίστοιχο μετά τον πεζόδρομο της Σελεύκου. Αρμιοί και υπόστρωμα του καμβά του δαπέδου, αποτελούν έναν πράσινο τάπητα ενιαίο για το σύνολο των όμορων χώρων. Καθώς η κλίμακα της πλακόστρωσης θα μικραίνει πηγαίνοντας προς τους όμορους χώρους θα αναδύεται όλο

και πιο πολύ το πράσινο υπόβαθρο. Στην πορεία αυτή, στοιχεία των όμορων χώρων θα εντάσσονταν στη διαμόρφωση και σιγά σιγά θα αναδεικνύονται όλο και περισσότερο. Τα αρχαία αποσπάσματα, για παράδειγμα, θα συνθέτουν ένα σύνολο με τις μικρές πλάκες της πλακόστρωσης που θα έχει αποκλιμακωθεί προς τη θέση τους. Στο σύνολο αυτό, οι πλάκες θα έχουν το ρόλο των σκαλιών προς την υποκείμενη υψομετρικά θέση του αρχαιολογικού χώρου ή θα υποδέχονται ενημερωτικές στήλες, με κείμενα και εικόνες σε σχέση με αυτόν.

Η αποκλιμάκωση του καμβά του δαπέδου, αναλαμβάνει επιπλέον τη σήμανση της απόληξης του άξονα της Αριστοτέλους επί της πλατείας. Στα δυτικά της πλατείας του Αγίου Δημητρίου απολήγει νοητά η οδός Αριστοτέλους. Στη θέση της απόληξης προτείνεται η εγκατάσταση ενός σήματος, ενός μνημείου, για την πολεοδομική ανασυγκρότηση της Θεσσαλονίκης. Ενός τοπίου. Θεωρούμε ως τοπίο την ταυτόχρονη, χωρικά και χρονικά, γεωδαιτική δέσμευση - σύλληψη συλλογικών εννοιών και νοημάτων, σε παρόντα χρόνο και συγκεκριμένο τόπο. Το τοπίο αυτό εγκαθίσταται με δύο γραμμικές επεμβάσεις στο σώμα της πλατείας, στη θέση της απόληξης της Αριστοτέλους. Η μία σημαίνεται με την απο-διάρθρωση της πλακόστρωσης στο δάπεδο της πλατείας, εμφανίζοντας περισσότερο το υπόστρωμά της, εμφανίζοντας δηλαδή τον πράσινο τάπητα αναφοράς. Η δεύτερη εγκατάσταση αποτελείται από μία γραμμή καθιστι-

κών που ορίζουν το δυτικό άκρο της πλατείας και είναι κύβοι διαστάσεων 50 εκατοστών. Οι κύβοι είναι διάφανοι, υποκόκκινοι και αυτόφωτοι. Η εγκατάσταση αυτή θα σημαίνει τη γραμμή κατεύθυνσης προς την Αριστοτέλους ιδιαίτερα τις νυκτερινές ώρες. ■